Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central, judecător Valentina Suruceanu

Dosarul nr. 2r-1850/25
(2-24130607-02-2r-24092025)

D E C I Z I E

23 aprilie 2026 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Diana Corlăteanu
Judecătorii Eleonora Badan-Melnic și Roman Pascari

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de reprezentantul SRL „Globcom Company", Tabuica Andrei, împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 8 august 2025, pronunțată asupra cererii pârâtului Vizitiu Ion privind anularea măsurilor de asigurare a acțiunii, formulată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Globcom Company" împotriva lui Vizitiu Ion, intervenienți accesorii Pruteanu Oleg și Ursu Tatiana, cu privire la încasarea datoriei contractuale, a dobânzii de întârziere, rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, restituirea automobilului și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT

1. În procedura Judecătoriei Hîncești, sediul Central, se află la examinare cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Globcom Company" împotriva lui Vizitiu Ion, intervenienți accesorii Pruteanu Oleg și Ursu Tatiana, cu privire la încasarea datoriei contractuale, a dobânzii de întârziere, rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, restituirea automobilului și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. La 15 noiembrie 2024, S.R.L. „Globcom Company" a depus cerere de asigurare a acţiunii prin care a solicitat aplicarea sechestrului pe automobilul de marca „*****", de model ***** (VIN Cod *****), pe alte bunuri mobile şi imobile, inclusiv mijloacele băneşti deţinute la conturile bancare ale pârâtului Vizitiu Ion (IDNP *****) în limita valorii acţiunii de 2.418.250,00 MDL şi a cheltuielilor de judecată în mărime de 63.915,00 lei.

3. La 15 noiembrie 2024 prin încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central, a fost aplicată măsura de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului pe automobilul de marca „*****", de

model ***** (VIN Cod *****), pe alte bunuri mobile şi imobile, inclusiv mijloacele băneşti deţinute la conturile bancare ale pârâtului Vizitiu Ion (IDNP *****) în limita valorii acţiunii de 2.418.250,00 MDL şi a cheltuielilor de judecată în mărime de 63.915,00 lei.

4. La data de 16 mai 2025, prin intermediul Secţiei de Evidenţă şi Documentare Procesuală Hînceşti, avocatul Corina Stratan, în interesele Tatianei Ursu, a depus cerere de anulare a măsurii de asigurare a acţiunii prin ridicarea sechestrului de pe automobilul de marca „*****”, care-i aparține cu drept de proprietate.

5. Prin încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 19 mai 2025, a fost respinsă cererea avocatului Corina Stratan, în interesele Tatianei Ursu, privind anularea măsurii de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului aplicată prin încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 15 noiembrie 2024, ca fiind neîntemeiată.

6. La data de 19 mai 2025 Vizitiu Ion a depus cerere de anulare a măsurii de asigurare a acţiunii. În motivarea cererii Vizitiu Ion a indicat că, la data de 15 mai 2025 a căutat persoana prejudiciată, proprietara automobilului de marca „Mercedes Benz” de model ***** (VIN Cod *****). Totodată, a aflat că prin încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 15 noiembrie 2024, examinând-se cererea de chemare în judecată la cererea înaintată de S.R.L. „Globcom Company” împotriva lui Vizitiu Ion cu privire la încasarea datoriei contractuale, a dobânzii de întârziere şi a cheltuielilor de judecată, a fost aplicată măsura de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului pe automobilul de marca „*****”, de model ***** (VIN Cod *****), pe alte bunuri mobile şi imobile, inclusiv mijloacele băneşti deţinute la conturile bancare ale pârâtului Vizitiu Ion (IDNP *****) în limita valorii acţiunii de 2.418.250,00 MDL şi a cheltuielilor de judecată în mărime de 63.915,00 lei.

7. Menţionează pârâtul că până la moment nu a cunoscut nimic despre acest litigiu şi despre încheierea respectivă. Încheierea o consideră neîntemeiată, nemotivată şi ilegală, deoarece instanţa nu i-a oferit posibilitatea legală de a se apăra şi prin aceasta a fost afectată o persoană terţă - Ursu Tatiana, pe care nici nu o cunoaşte și cu care nu a fost şi nu sunt într-un raport juridic. Instanţa de judecată fără a-l cita, fără a-l înştiinţa despre existenţa acestui litigiu intentat şi fără a verifica actele de proprietate a autoturismului a aplicat sechestru asupra acestuia. Consideră că instanţa de judecată a încălcat grav dreptul său la un proces echitabil, garantat de prevederile art. 6 CEDO, precum şi art. 26 din Constituţia Republicii Moldova prin care dreptul la apărare este garantat.

8. Susține că a fost lezat de dreptul său la un proces echitabil, precum şi Ursu Tatiana, care este proprietara automobilului asupra căruia instanţa de judecată a aplicat măsura de asigurare a acţiunii, afectându-i dreptul de proprietate garantat de art. 1 al Primului Protocol Adiţional al Convenţiei CEDO, precum şi prin art. 46 din Constituţia Republicii Moldova. La moment automobilul a fost ridicat în baza sechestrului aplicat şi Ursu Tatiana nu se poate folosi de maşina care îi aparţine cu dreptul de proprietate deplin.

9. La fel, menţionează că, la momentul examinării de către instanţa de judecată a cererii de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului asupra automobilului, pârâtul nu mai era proprietarul automobilului, fiind înstrăinat de mai mult de jumătate de an, în mod legal, unei alte

persoane. Prin contractul de vânzare-cumpărare din data de 04 martie 2024, Vizitiu Ion în calitate de vânzător a înstrăinat automobilul de marca „Mercedes Benz” lui Pruteanu Oleg, în calitate de cumpărător. Ulterior Ursu Tatiana a procurat automobilul de la Pruteanu Oleg, ea fiind la moment proprietara automobilului. Instanţa în mod abuziv şi ilegal a aplicat sechestru asupra unui bun care nu-i aparţine. Instanţa de judecată nu a solicitat o informaţie actualizată asupra dreptului de proprietate a automobilului sechestrat.

10. Pârâtul solicită anularea măsurii asigurătorii cu dispunerea anulării încheierii Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 15 noiembrie 2024 şi a măsurii de asigurare a acţiunii privind aplicarea sechestrului pe automobilul de marca „Mercedes Benz” de model ***** (VIN Cod *****), pe alte bunuri mobile şi imobile, inclusiv mijloacele băneşti deţinute la conturile bancare ale pârâtului Vizitiu Ion, în limita valorii acţiunii de 2.418.250,00 lei şi a cheltuielilor de judecată în mărime de 63.915,00 lei aplicată prin încheiere judecătorească.

11. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 8 august 2025 s-a admis cererea înaintată de Vizitiu Ion cu privire la anularea măsurii asigurătorii aplicate prin încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 15 noiembrie 2024. S-a anulat măsura asigurătorie a acţiunii privind aplicarea sechestrului pe automobilul de marca „Mercedes Benz” de model ***** (VIN Cod *****). În rest, s-au menținut celelalte măsuri de asigurare aplicate pe alte bunuri mobile şi imobile, inclusiv mijloacele băneşti deţinute la conturile bancare ale pârâtului Vizitiu Ion, în limita valorii acţiunii de 2.418.250,00 lei şi a cheltuielilor de judecată în mărime de 63.915,00 lei. Despre anularea măsurilor de asigurare a acţiunii, instanţa înştiinţează, după caz, organul care înregistrează bunul sau dreptul asupra lui în corespundere cu art. 180 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

12. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 21 august 2025, reprezentantul SRL „Globcom Company”, Tabuica Andrei, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 8 august 2025, solicitând admiterea recursului, pronunţarea unei decizii de casare integrală a încheierii Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 08 august 2025, ca fiind neîntemeiată şi ilegală. Soluţionarea prin decizie a cererii lui Vizitiu Ion din 19 mai 2025 de anulare a încheierii Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 15 noiembrie 2024, cu respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

13. În susținerea recursului, reprezentantul recurentei a invocat că încheierea atacată este neîntemeiată, contrară legii şi încalcă dreptul la un proces echitabil (art. 20 Constituţie RM, art. 6 CEDO), motiv din care trebuie casată integral de către instanţa de control judiciar.

14. Notează că instanţa nu a examinat şi nu a combătut argumentele expuse de SRL „Globcom Company” în referinţa sa. Instanţa s-a rezumat doar la preluarea mot-a-mot a susţinerilor pârâtului (că ar fi fost lezat dreptul de proprietate al unei terţe persoane - Ursu Tatiana) fără a examina probele concrete şi argumentele juridice expuse în acest sens de SRL „Globcom Company”. Aceasta încalcă obligaţia instanţei de a analiza motivele şi probele invocate de părţi şi de a formula o motivare proprie, coerentă şi adecvată (principiul motivării şi dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO; art. 238-239 coroborat cu art.130 alin. (1-4) Cod de procedură civilă). Prin omisiunea de a aborda argumentele reclamantei (în special:

dovada cunoaşterii de către Vizitiu a încheierii din 15 noiembrie 2024 încă la 06 decembrie 2024, şi imposibilitatea potrivit prevederilor legale citate de anulare a măsurilor asigurătorii la această etapă) dovedeşte că instanţa a adoptat o încheiere cu o motivare insuficientă, ilegală şi formală, ceea ce afectează substanţial dreptul la un proces echitabil al reclamantei, or prevederile legale stabilesc că efectele măsurilor asigurătorii se menţin până la rămânerea hotărârii definitivă (art. 27 alin. (6) Cod executare şi art. 180 alin. 2 prim şi 3 Cod de procedură civilă).

15. Probele (proces-verbal executor din 06 decembrie 2024, captura de ecran) dovedesc că Vizitiu Ion cunoştea despre măsura contestată cel puţin la 06 decembrie 2024. Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de recurs este de 15 zile de la comunicare. Neatacarea acesteia duce la dobândirea puterii de lucru judecat, fapt care urma să ducă la respingerea cererii lui Vizitiu Ion de anulare a încheierii. Instanţa a omis să verifice acest fapt, permiţând astfel un recurs deghizat asupra încheierii.

16. Vizitiu Ion nu era în drept să invoce din numele Tatianei Ursu că acesteia i se încalcă dreptul de proprietate, or, potrivit art. 164 Cod executare în astfel de situaţii când se aplică sechestru pe bunuri care aparţin altor persoane, procedura de anulare a acestor sechestre se face prin acţiune de ridicare a sechestrului intentată de persoana vătămată/proprietar. Ursu Tatiana a urmat calea legală (acţiune cu

17. termen 20 august 2025), confirmând cadrul procesual separat. Instanţa a ignorat această situaţie, permiţând invocarea substitutivă şi abuzivă a drepturilor unui terţ, contrar bunei-credinţe procesuale (art. 10 alin. (1), art. 55 alin. (3) Cod de procedură civilă). Or, era clar că după ce instanţa prin încheierea din 19 mai 2025 a respins cererea de anulare formulată de Ursu Tatiana, cererea lui Vizitiu, depusă în aceeaşi zi - şi fără a se prezenta vreo dată în şedinţa de judecată, solicitările înaintate de Vizitiu reprezintă de fapt solicitări a Tatianei Ursu, doar că cererea era depusă în acest caz din numele pârâtului Vizitiu, fiind de fapt o cerere abuzivă şi lipsită de suport legal.

18. Chiar dacă Tatiana Ursu este proprietara automobilului, protecţia dreptului său de proprietate nu poate fi invocată de Vizitiu Ion în procedura de anulare a măsurilor asigurătorii, ci numai de persoana pretins vătămată, prin acţiune de ridicare a sechestrului, conform art. 164 Cod de executare.

19. Respectiv, Tatiana Ursu a urmat această cale legală, depunând acţiune împotriva SRL „Globcom Company” pe rolul Judecătoriei Hînceşti, sediul Central, cu termen de judecată stabilit pentru această acţiune confirmă că există un cadru procesual separat pentru examinarea pretenţiilor sale şi respectiv, menţinerea sechestrului asupra automobilului este justificată şi legală până la soluţionarea acţiunii respective.

20. Instanţa a dispus anularea măsurii de asigurare - sechestrul asupra automobilului, excedând limitele pretenţiilor formulate de Vizitiu în cererea depusă, instanţa încălcând de fapt prevederile imperative ale art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă care expres prevede că instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant. La acest capitol instanţa de control judiciar va reţine că Vizitiu prin cererea depusă la 19 mai 2025 a solicitat: (...) dispunerea anulării încheierii Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 15 noiembrie

2024, însă, încheierea din 15 noiembrie 2024 era cu drept de recurs (art. 181 alin. (1) Cod de procedură civilă), iar competenţa de anulare a încheierilor aparţine instanţei ierarhic superioare (art. 424 alin.(l) Cod de procedură civilă). Instanţa de fond nu avea nici o competenţă să revină asupra aceea ce s-a decis printr-o încheiere care era irevocabilă şi la etapa la care se afla cauza, nefiind pronunţată o hotărâre pe fondul cauzei, conform prevederilor art. 180 Cod de procedură civilă.

21. Notează că potrivit art. 27 alin. (1) şi (3) Cod executare, încheierea de asigurare se execută imediat, iar cea de anulare după rămânerea definitivă. Măsurile îşi păstrează efectul până la executarea hotărârii asigurate sau anularea definitivă (art. 27 alin. (6)). Recursul suspendă executarea (art. 180 alin. (2) Cod de procedură civilă). Instanţa a dispus executare imediată, contrar legii, punând în pericol executarea unei hotărâri favorabile reclamantei (rezoluţiune şi restituirea bunului). În situaţia în care circumstanţele iniţiale persistă (neplata datoriei) necesitatea garantării executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti de admitere a acţiunii nu va fi posibilă, astfel consolidându-se menţinerea sechestrului (art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă).

22. Reiterează că în condiţiile în care încheierea instanţei de fond din 15 noiembrie 2024 prin care s-au dispus măsuri de asigurare asupra automobilului în litigiu a fost emisă cu drept de recurs, doar o instanţă ierarhic superioară urma să verifice temeinicia şi legalitatea acestei măsuri asigurătorii, şi numai prin decizia instanţei ierarhic superioare putea fi schimbată sau anulată măsura respectivă.

23. Prin urmare, dacă încheierea emisă la 15.11.2024 nu a fost contestată în termen cu recurs, aceasta a dobândit puterea lucrului judecat şi a devinit irevocabilă, ceea ce înseamnă că *nici o instanţă ulterioară nu poate interveni în modificarea sau anularea ei.* Aceasta este o garanţie procedurală care oferă stabilitate procesului şi securitate juridică. Însă, în cazul din speţă, cererea de anulare a măsurilor de asigurare formulată de Vizitiu Ion a fost depusă în temeiul art. 180 Cod de procedură civilă, care reglementează condiţiile şi procedura de anulare a măsurilor de asigurare dispuse de instanţă. Potrivit art. 180 alin. (1), anularea măsurii poate fi cerută doar de instanţa care a ordonat măsura sau de instanţa în a cărei procedură se află cauza.

24. Totodată, art. 180 prevede explicit că anularea se face în şedinţă de judecată şi poate fi atacată cu recurs, care suspendă executarea încheierii de anulare. În speţă, Vizitiu a solicitat Judecătoriei Hînceşti, sediul central (instanţa care a emis şi încheierea din 15 noiembrie 2024) să anuleze această încheiere, însă potrivit normelor procesuale, anularea încheierilor care se pot contesta cu recurs trebuie făcută exclusiv de instanţa ierarhic superioară (curtea de apel), conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, care reglementează competenţa instanţelor în materia recursului.

25. Prin urmare, judecătoria Hînceşti nu avea competenţa legală să anuleze măsurile asigurătorii dispuse prin încheierea din 15.11.2024, iar această soluţie încalcă dispoziţiile imperative privind ierarhia instanţelor şi dreptul la un proces echitabil.

26. În aceeaşi ordine de idei, deşi Vizitiu Ion, încă la 06 decembrie 2024 a fost înştiinţat prin executorul judecătoresc Bănărescu despre încheierea din 15 noiembrie 2024, acesta nu a

formulat recurs în termenul legal. Astfel, încheierea a dobândit puterea lucrului judecat, devenind irevocabilă, iar instanţa de fond nu putea să revină asupra acesteia.

27. Reiterează că soluţia instanţei de fond din 08 august 2025, prin care s-a admis cererea lui Vizitiu de anulare a măsurii de asigurare - sechestrul aplicat asupra automobilului, este contrară prevederilor art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, or, acest articol prevede că instanţa judecătorească poate decide doar în limitele pretenţiilor formulate de reclamant. În speță Vizitiu a solicitat anularea încheierii din 15 noiembrie 2024, nu anularea măsurilor de asigurare în sine, iar competenţa pentru soluţionarea acestei solicitări aparţine exclusiv instanţei ierarhic superioare, nefiind în atribuţiile instanţei de fond să dispună anularea măsurii.

28. Anularea prematură a măsurii de asigurare asupra automobilului - ştirbeşte securitatea raporturilor juridice, prevenind executarea efectivă a unei hotărâri ce ar obliga la restituirea automobilului. Aceasta contravine scopului măsurilor asigurătorii: prevenirea imposibilităţii executării (art. 174 Cod de procedură civilă).

29. Potrivit art. 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la un proces echitabil, care include, printre altele, principiile contradictorialităţii şi al egalităţii armelor între părţi. În jurisprudenţa sa constantă, Curtea a reţinut că „fiecare parte trebuie să aibă posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cauza - inclusiv probele - în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie dezavantajoasă faţă de partea adversă" (a se vedea cauza *Dombo Beheer B.V. c. Olandei,* hotărârea din 27 octombrie 1993, § 33).

30. De asemenea, Curtea a subliniat în cauza *Niderost-Huber c. Elveţiei* (hotărârea din 18 februarie 1997, § j 24) că dreptul la contradictorialitate impune ca o parte să fie informată despre toate argumentele şi documentele prezentate instanţei şi să i se ofere posibilitatea efectivă de a le contesta. În prezenta cauză, instanţa de fond a ignorat complet argumentele SRL „Globcom Company" expuse în referinţă şi a preluat integral susţinerile autorului cererii de ridicare a sechestrului, fără a le supune unei aprecieri critice, ceea ce constituie o încălcare directă a acestui principiu.

31. Mai mult, Curtea a statuat în cauza *Kraska c. Elveţiei* (hotărârea din 19 aprilie 1993, § 30) că instanţele naţionale au obligaţia de a-şi motiva hotărârile într-o manieră suficientă pentru a demonstra că au examinat în mod real şi efectiv argumentele părţilor. În lipsa unei motivări proprii şi pertinente, se încalcă nu doar art. 6 § 1 din Convenţie, dar şi dreptul la un proces echitabil în sensul art. 20 din Constituţia Republicii Moldova.

32. Conform pct. 37 din Hotărârea explicativă a Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 32 din 24.10.2003, aplicarea legislaţiei privind asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile, anularea măsurilor de asigurare a acţiunii nu este exclusiv la discreţia părţii interesate, ci se impune a fi analizată şi dispusă de instanţele competente, ţinând cont de circumstanţele concrete ale cauzei şi de raţionalitatea menţinerii acestora.

33. Astfel, instanţele care au dispus aplicarea măsurilor sau care soluţionează cauza trebuie să verifice şi să decidă dacă menţinerea măsurilor este justificată în raport cu evoluţia şi obiectul procesului, în conformitate cu prevederile art. 180 alin. (3) Cod de procedură civilă.

34. Potrivit acestui articol, măsurile de asigurare se menţin doar până la pronunţarea unei

hotărâri definitive, iar în cazul respingerii acţiunii, instanţa trebuie să dispună anularea acestor măsuri odată cu pronunţarea asupra fondului, printr-o hotărâre explicită în dispozitiv.

35. În speţă, la momentul pronunţării încheierii din 08 august 2025 prin care s-a dispus anularea sechestrului aplicat asupra automobilului, nu fusese pronunţată o hotărâre definitivă asupra fondului cauzei. Dimpotrivă, pretenţiile reclamantei s-au concretizat ulterior prin solicitarea rezoluţiunii contractului, restituirea automobilului şi încasarea diferenţei de preţ, menţinând temeiurile pentru aplicarea măsurilor asigurătorii.

36. Menţinerea sechestrului era justificată şi necesară pentru asigurarea executării unei eventuale hotărâri favorabile reclamantei, conform scopului prevăzut de art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă. Prin urmare, instanţa a acţionat contrar legii şi în contradicţie cu această Hotărâre explicativă, dispunând anularea măsurilor fără a exista o hotărâre definitivă de respingere a acţiunii şi fără a analiza raţionalitatea menţinerii sechestrului în lumina noilor pretenţii.

37. Mai mult, pct. 37 subliniază că alte temeiuri pentru anularea măsurilor de asigurare pot fi dispariţia circumstanţelor care au servit ca temei pentru aplicarea acestora, executarea benevolă a obligaţiei sau nedepunerea cauţiunii în termenul stabilit. În speţă, niciunul dintre aceste temeiuri nu este aplicabil, întrucât circumstanţele ce au condus la aplicarea măsurilor de asigurare (neplata sumei datorate şi necesitatea garantării executării unei hotărâri ce include şi revendicarea bunului) persistă, or, pârâtul nu şi-a achitat obligaţiile.

38. Astfel, încheierea din 8 august 2025 prin care s-a dispus anularea măsurilor de asigurare în lipsa unei analize concrete şi în absenta unei hotărâri definitive asupra fondului contravine atât art. 180 alin. (3) Cod de procedură civilă, cât şi principiilor exprimate în Hotărârea explicativă nr. 32/2003.

39. Prin urmare, instanţa a depășit cadrul legal şi a încălcat dreptul reclamantei la un proces echitabil şi la protejarea drepturilor sale patrimoniale legitime, motiv pentru care încheierea contestată trebuie anulată.

40. *La 25 februarie 2026 avocatul Corina Stratan, în interesele intimatei Ursu Tatiana a depus referință* la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea cererii de recurs, ca fiind neîntemeiată și declarativă prin care cere păstrarea unei situații juridice în afara legii.

41. *La data de 9 aprilie 2026 reprezentantul SRL „Globcom Company”, Tabuica Andrei, a depus obiecții la referință* prin care a solicitat respingerea referinței, ca nefondată.

42. În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii. Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 8 august 2025, iar recursul a fost declarat la 21 august 2025, fiind depus în termen.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

43. Art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă:

Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători,

pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

44. Art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă:

Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

45. Art. 174 Cod de procedură civilă:

La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

46. Art. 175 Cod de procedură civilă:

(1) În vederea asigurării acţiunii, lit. a) judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

47. Art. 180 Cod de procedură civilă:

(1) Măsura anterioară de asigurare a acţiunii poate fi anulată la cererea pîrîtului de către instanţa care a ordonat măsura de asigurare ori de instanţa în a cărei procedură se află cauza.

(2) Anularea măsurii anterioare de asigurare a acţiunii se soluţionează în şedinţă de judecată. Participanţilor la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei. Neprezentarea lor repetată însă nu împiedică examinarea problemei. Încheierea judecătorească privind anularea măsurilor de asigurare a acţiunii poate fi atacată cu recurs. Recursul împotriva încheierii de anulare a măsurilor de asigurare a acţiunii sau de substituire a unei forme de asigurare cu o alta suspendă executarea încheierii.

MOTIVAREA INSTANȚEI

48. *Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este întemeiat și pasibil de a fi admis, iar încheierea instanței de fond casată, soluționând prin decizie problema respectivă, reieșind din considerentele ce succed.*

49. În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

50. Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice

necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea riscului raportat la natura și obiectul acțiunii aparține instanței.

51. Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

52. În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

53. Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

54. În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

55. Colegiul notează că obiectul litigiului dedus judecății nu se limitează la încasarea datoriei pentru achitarea prețului automobilului în mărime de 2.418.250 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 63.915 lei. Din materialele dosarului rezultă că reclamanta a concretizat pretențiile formulate, solicitând inclusiv rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, restituirea automobilului de marca „*****”, model ***** (VIN *****) și reînregistrarea acestuia pe numele său, fiind atrași în proces și dobânditorii ulteriori ai bunului.

56. Prin cererea de asigurare a acțiunii, cât și prin recursul declarat, reprezentantul SRL „Globcom Company”, Tabuica Andrei, a solicitat aplicarea sechestrului pe automobilul de marca „*****”, de model ***** (VIN Cod *****), pe alte bunuri mobile şi imobile, inclusiv mijloacele băneşti deţinute la conturile bancare ale pârâtului Vizitiu Ion în limita valorii acţiunii de 2.418.250,00 MDL şi a cheltuielilor de judecată în mărime de 63.915,00 lei.

57. Colegiul reține că, ulterior aplicării măsurii de asigurare, reclamanta a concretizat obiectul acțiunii, solicitând inclusiv rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, restituirea automobilului de marca „*****”, model *****, cu numărul de identificare *****, și reînregistrarea acestuia pe numele său. Prin urmare, la data examinării cererii privind anularea măsurii de asigurare, automobilul nu mai reprezenta doar un bun susceptibil de urmărire pentru executarea unei eventuale hotărâri de încasare, ci constituia însuși obiectul unor pretenții deduse

judecății. În aceste condiții, faptul că pârâtul nu mai figura formal ca titular al dreptului de proprietate nu putea constitui, prin el însuși, criteriul determinant pentru ridicarea sechestrului.

58. În aceste condiții, instanța de fond urma să examineze în mod distinct dacă ridicarea sechestrului asupra bunului litigios nu este de natură să compromită efectivitatea unei eventuale hotărâri favorabile reclamantei și să lipsească de finalitate protecția provizorie acordată anterior.

59. Prin încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 15 noiembrie 2024, a fost aplicată măsura de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului pe automobilul de marca „*****”, de model ***** (VIN Cod *****), pe alte bunuri mobile şi imobile, inclusiv mijloacele băneşti deţinute la conturile bancare ale pârâtului Vizitiu Ion în limita valorii acţiunii de 2.418.250,00 MDL şi a cheltuielilor de judecată în mărime de 63.915,00 lei.

60. La data de 16 mai 2025 avocatul Corina Stratan, în interesele Tatianei Ursu, a depus cerere de anulare a măsurii de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului.

61. Prin încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 19 mai 2025, a fost respinsă cererea avocatului Corina Stratan, în interesele Tatianei Ursu, privind anularea măsurii de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului aplicată prin încheierea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 15 noiembrie 2024, ca fiind neîntemeiată.

62. La data de 19 mai 2025 Vizitiu Ion a depus cerere de anulare a încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 noiembrie 2024 și anularea măsurii de asigurare a acţiunii.

63. Fiind investită cu examinarea cererii de anulare a măsurii de asigurare a acțiunii instanța de fond a admis această cerere și a dispus anularea măsurii de asigurare a acţiunii privind aplicarea sechestrului pe automobilul de marca „Mercedes Benz” de model ***** (VIN Cod *****), în rest cererea fiind respinsă.

64. Colegiul reține că procedura reglementată de art. 180 Cod de procedură civilă nu constituie o cale procesuală destinată verificării legalității și temeiniciei încheierii prin care au fost aplicate măsurile de asigurare a acțiunii. Controlul legalității unei asemenea încheieri este realizat pe calea recursului prevăzut de lege. În cadrul procedurii de anulare a măsurilor de asigurare, instanța urmează să verifice dacă ulterior aplicării măsurii au intervenit circumstanțe noi care justifică concluzia că riscul avut în vedere la instituirea măsurii a dispărut ori că menținerea acesteia nu mai este necesară pentru garantarea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

65. Examinarea unei cereri formulate în temeiul art.180 Cod de procedură civilă presupune verificarea existenței și persistenței circumstanțelor care justifică menținerea măsurii asigurătorii. În acest context, instanța nu poate limita analiza exclusiv la identificarea titularului formal al dreptului de proprietate asupra bunului sechestrat, ci este obligată să aprecieze și raportul dintre bunul respectiv și obiectul litigiului pendinte.

66. Or, din motivarea încheierii recurate nu rezultă că instanța de fond ar fi analizat efectele modificării obiectului acțiunii și relevanța acestei circumstanțe pentru necesitatea menținerii sechestrului asupra automobilului.

67. Colegiul apreciază că concluzia instanței de fond privind anularea măsurii de asigurare prin ridicarea sechestrului aplicat asupra automobilului este prematură și insuficient motivată. La

data examinării cererii formulate de Vizitiu Ion, obiectul acțiunii nu se mai limita la încasarea datoriei rezultate din contractul de vânzare-cumpărare, reclamanta solicitând și rezoluțiunea contractului, restituirea automobilului și reînregistrarea dreptului asupra acestuia. Astfel, între bunul sechestrat, măsura asigurătorie și pretențiile deduse judecății exista o legătură directă și nemijlocită, care trebuia evaluată înainte de ridicarea măsurii.

68. Din conținutul cererii depuse de Vizitiu Ion rezultă că argumentul determinant invocat în susținerea anulării măsurii de asigurare constă în pretinsa împrejurare că la data aplicării sechestrului acesta nu mai era proprietarul automobilului, bunul fiind înstrăinat anterior unei terțe persoane. Or, această circumstanță nu reprezintă un fapt nou intervenit ulterior dispunerii măsurii de asigurare, ci o împrejurare existentă anterior și concomitent emiterii încheierii din 15 noiembrie 2024. Totuși, această împrejurare urma să fie examinată în măsura în care era invocată pentru a demonstra dispariția actuală a necesității măsurii asigurătorii.

69. Colegiul observă că concluzia instanței de fond privind apartenența automobilului către intervenienta accesorie Ursu Tatiana a fost reținută ca fapt cert și determinant pentru soluționarea cererii, fiind întemeiată pe contractele de înstrăinare prezentate și pe certificatul de înmatriculare anexat materialelor cauzei.

70. Instanța de fond nu a efectuat însă o analiză comparativă explicită a elementelor individualizatoare ale automobilului indicat în contractul aflat la baza raportului litigios, în actele invocate pentru justificarea transmiterilor succesive și în certificatul de înmatriculare prezentat. În special, motivarea încheierii nu relevă verificarea concordanței numărului de identificare al vehiculului (VIN) și nici examinarea continuității lanțului transmiterilor succesive ale dreptului de proprietate.

71. Din copiile înscrisurilor prezentate rezultă neconcordanțe ori, cel puțin, o lipsă de claritate privind unele date de identificare ale vehiculului. În aceste condiții, înainte de a considera drept cert că bunul sechestrat este identic cu bunul dobândit ulterior de Ursu Tatiana, instanța urma să verifice riguros concordanța datelor din toate actele relevante și, după caz, informația oficială din Registrul de stat al vehiculelor.

72. În lipsa acestei verificări, apartenența exactă a automobilului sechestrat, identitatea bunului menționat în actele succesive de înstrăinare și caracterul neîntrerupt al transmiterilor nu puteau fi considerate pe deplin clarificate. Prin urmare, această premisă factuală nu putea constitui singurul fundament al anulării măsurii asigurătorii.

73. Susținerile privind situația juridică a automobilului la data instituirii sechestrului nu puteau conduce, prin simpla lor reiterare, la reexaminarea integrală a legalității încheierii din 15 noiembrie 2024, pe calea prevăzută de art. 180 Cod de procedură civilă. Totuși, instanța era obligată să verifice dacă, în raport cu obiectul actual al acțiunii, cu probele prezentate și cu riscul executării unei eventuale hotărâri, menținerea sechestrului continua să fie necesară și proporțională. O asemenea evaluare cumulativă nu a fost efectuată.

74. În asemenea circumstanțe, ridicarea sechestrului de pe bunul care constituie obiectul nemijlocit al raportului juridic litigios, este de natură să compromită executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile recurentei și să lipsească de eficiență protecția jurisdicțională

urmărită prin instituția asigurării acțiunii. Or, măsurile de asigurare urmează a fi menținute atât timp cât persistă riscul îngreunării sau imposibilității executării hotărârii judecătorești, iar necesitatea acestora se apreciază inclusiv prin prisma raportului dintre bunul sechestrat și obiectul litigiului. În cauza dedusă judecății, instanța de fond nu a indicat motive pertinente și suficiente care să justifice concluzia că riscurile care au determinat aplicarea sechestrului au încetat să existe și nici nu a evaluat impactul ridicării sechestrului asupra posibilității executării unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.

75. Chiar presupunând că la data examinării cererii de anulare automobilul era înregistrat pe numele unei persoane terțe, această împrejurare nu înlătura obligația instanței de a analiza dacă bunul respectiv constituie obiect al pretențiilor formulate în cauza pendinte și dacă ridicarea sechestrului nu este susceptibilă să afecteze executarea unei eventuale hotărâri prin care s-ar dispune restituirea bunului sau reînregistrarea acestuia.

76. Or, din considerentele încheierii recurate nu rezultă că instanța de fond ar fi efectuat o asemenea analiză, soluția fiind fundamentată exclusiv pe constatarea că pârâtul nu mai figura ca proprietar al automobilului.

77. Colegiul observă că la momentul examinării cererii de anulare a măsurii de asigurare instanța de fond nu a constatat executarea obligației pretinse de reclamantă, stingerea litigiului dintre părți, dispariția riscului de neexecutare a unei eventuale hotărâri judecătorești sau alte împrejurări obiective care ar demonstra că menținerea măsurii asigurătorii a devenit lipsită de finalitate. În lipsa unor asemenea circumstanțe, simpla reiterare a unor argumente ce vizează legalitatea măsurii inițiale nu poate justifica ridicarea sechestrului.

78. Dreptul de proprietate invocat de Ursu Tatiana, identitatea bunului transmis și efectele juridice ale actelor succesive de înstrăinare se află în legătură directă cu pretențiile formulate în acțiunea principală. Însăși atragerea în proces a lui Pruteanu Oleg și Ursu Tatiana confirmă că situația juridică a automobilului nu era definitiv clarificată, ci reprezenta un aspect litigios care urma să fie examinat cu respectarea deplină a contradictorialității.

79. În aceste condiții, instanța de fond nu putea trata validitatea și efectele transmiterilor succesive ca fiind deja stabilite și, exclusiv pe această bază, să ridice sechestrul. O asemenea soluție nu ține seama de caracterul provizoriu al procedurii asigurătorii și de necesitatea conservării situației juridice a bunului, pentru a preveni noi transmiteri sau alte modificări susceptibile să compromită executarea unei eventuale hotărâri de restituire și reînregistrare a automobilului.

80. Măsura menținută nu transferă reclamantei posesia sau dreptul de proprietate asupra automobilului și nu soluționează anticipat pretențiile pe fond, ci conservă temporar situația juridică a unui bun individual determinat, care constituie obiect al cererii de restituire. În raport cu transmiterile succesive deja invocate și cu posibilitatea unor noi modificări ale titularului sau ale situației juridice a bunului, menținerea sechestrului este adecvată scopului urmărit și nu depășește ceea ce este necesar pentru garantarea efectivității eventualei hotărâri.

81. Astfel, instanța de fond a ajuns la concluzia privind necesitatea anulării măsurii asigurătorii fără a examina cumulativ toate circumstanțele relevante cauzei, și anume:

modificarea obiectului acțiunii, natura pretențiilor formulate asupra automobilului, necesitatea conservării bunului litigios până la soluționarea definitivă a cauzei, precum și concordanța și suficiența probelor prezentate în susținerea transmiterii succesive a dreptului de proprietate asupra acestuia.

82. În asemenea circumstanțe, Colegiul concluzionează că soluția de anulare a măsurii asigurătorii a fost pronunțată în urma unei cercetări incomplete a circumstanțelor relevante pentru aplicarea art.180 Cod de procedură civilă, fapt ce a determinat adoptarea unei concluzii premature privind dispariția temeiurilor care au justificat instituirea sechestrului.

83. Or, procedura reglementată de art. 180 Cod de procedură civilă are ca finalitate verificarea existenței sau inexistenței în continuare a temeiurilor care au justificat aplicarea măsurii de asigurare, respectiv a riscului de îngreunare sau imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești (*periculum in mora*), dar nu reexaminarea retroactivă a condițiilor de legalitate ale măsurii dispuse anterior.

84. În speță, instanța de fond nu a constatat dispariția riscului care a justificat instituirea sechestrului și nici nu a motivat în ce mod menținerea măsurii ar fi devenit inutilă sau disproporționată în raport cu obiectul actual al litigiului, care include rezoluțiunea contractului, restituirea automobilului și reînregistrarea acestuia pe numele reclamantei. Dimpotrivă, înstrăinările succesive invocate și situația juridică litigioasă a bunului confirmă persistența riscului unor noi modificări care ar putea îngreuna sau compromite executarea unei eventuale hotărâri favorabile reclamantei.

85. Totodată, faptul necontestării încheierii din 15 noiembrie 2024 prin care a fost dispus sechestrul nu împiedică formularea unei cereri de anulare a măsurii de asigurare, însă nici nu exonerează instanța de obligația de a verifica existența unor împrejurări noi care să justifice ridicarea acesteia, conform art. 180 COD DE PROCEDURĂ CIVILĂ.

86. Vizitiu Ion nu putea exercita în numele Ursu Tatiana remediile destinate protecției dreptului de proprietate al acesteia. Totuși, calitatea sa de pârât îi permitea să invoce situația juridică a bunului ca element relevant pentru aprecierea necesității menținerii sechestrului. Această susținere trebuia însă examinată în corelație cu obiectul acțiunii, cu caracterul litigios al transmiterilor succesive și cu riscul compromiterii executării unei eventuale hotărâri, iar nu tratată izolat ca temei automat de anulare a măsurii.

87. În lipsa constatării unor împrejurări noi intervenite după aplicarea măsurii de asigurare, în lipsa unei analize privind dispariția riscului care a justificat instituirea sechestrului și în condițiile existenței unei legături directe între bunul sechestrat și obiectul litigiului, Colegiul concluzionează că instanța de fond a aplicat eronat dispozițiile art. 180 Cod de procedură civilă și a dispus neîntemeiat anularea măsurii de asigurare a acțiunii.

88. În consecință, încheierea contestată urmează a fi casată, cu menținerea măsurii de asigurare a acțiunii sub forma sechestrului aplicat și asupra automobilului de marca „*****”, model ***** (VIN *****), până la soluționarea definitivă a cauzei.

89. În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de SRL „Globcom Company”.

Se casează încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 8 august 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Globcom Company” împotriva lui Vizitiu Ion, intervenienți accesorii Pruteanu Oleg și Ursu Tatiana, cu privire la încasarea datoriei contractuale, a dobânzii de întârziere, rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, restituirea automobilului și compensarea cheltuielilor de judecată, și se soluționează problema în fond, după cum urmează:

Se respinge cererea depusă de Vizitiu Ion privind anularea măsurilor de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 15 noiembrie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Diana Corlăteanu

Judecătorii: Eleonora Badan-Melnic

Roman Pascari